

[* si@schillerinstitut.dk](mailto:si@schillerinstitut.dk) * www.schillerinstitut.dk *

Huset Windsors kommende undergang: Afslutningen på en lang, hæslig historie

Af Helga Zepp-LaRouche

26. juli 2015 – Afsløringen af den dybe tilknytning mellem adskillige medlemmer af det britiske monarki og Adolf Hitler hører, i betragtning af den centrale rolle, som britisk politik spiller både mht. gennemtvungelsen af den brutale nedskæringspolitik i hele Europa såvel som også mht. konfrontationen over for Rusland og Kina, til de vigtigste, strategiske udviklinger i nutiden. Jo hurtigere, huset Windsor ender på historiens losseplads, des bedre chancer er der for at reorganisere det totalt bankrotte, transatlantiske finanssystem og undgå en ny – denne gang atomar – verdenskrig. I denne forbindelse er offentliggørelsen af en 17 sekunder lang video, på hvilken den 7-8-årige Elizabeth – senere Dronning Elizabeth II – ses udføre Heil Hitler-gestus, blot toppen af isbjerget. Efterfølgende bredte der sig især i den engelske og amerikanske presse og på Internettet hundreder af artikler, der belyser diverse medlemmer af monarkiets og den britiske højadels åbenlyse beundring for Hitler og nazisterne. Hvor Elizabeths onkels sympati lå, den daværende Kong Edward VIII, der efter sin abdikation hed Hertugen af Windsor, er almindeligt kendt. Mere højeksplosiv er Prins Philips rolle, hvis involvering iflg. britiske medier vil blive vist den 30. juli på britisk fjernsyns kanal 4 i en dokumentar med titlen, »The Plot to make a King« (»Sammensværgelsen for at skabe en Konge«). I denne dokumentar vil Prins Philips tætte forbindelser til nazisterne blive afsløret, Prins Philip, hvis tre søstre alle var

gift med førende medlemmer af det Nationalsocialistiske Parti og SS, samt meget mere.

Times of Israel publicerede et udførligt interview med den tysk-britiske historiker Karina Urbach fra University of London om hendes forskningsresultater om dette tema, som hun netop har offentliggjort i en bog med titlen, »Go Betweens for Hitler« (»Forbindelsespersoner til Hitler«). Det handler om den intensive alliance mellem brede dele af det britiske establishment og nazisterne, og som har spillet en central rolle i den britiske geopolitik mellem de to verdenskrige.

Hvorfor er dette materiale, der hidtil har været holdt absolut hemmeligt under lås og slå i de britiske arkiver, nu kommet ud til offentligheden på en måde, man kun kan betegne som en kampagne? Baggrunden for dette er bl.a. en slags blodfejde i Windsor-familien, der handler om efterfølgeren til Elizabeth II og Prins Philip, som i mellemtiden er fundet for gamle til at holde Det britiske Imperium sammen på et tidspunkt, hvor det transatlantiske finanssystem står foran et krak, i forhold til hvilket Lehman Brothers' og AIG's kollaps i 2008 var barne-mad. En fløj i klanen vil springe Charles over som efterfølger og gøre William til konge, en anden fløj er overbevist om, at Storbritannien kun kan redde sin betydning, hvis man gennemfører en grundlæggende omstrukturering af hele Commonwealth. Det er denne fraktion, der skulle stå bag afsløringerne.

Redaktion: Tom Gillesberg (ansvh.); Michelle Rasmussen; Anne Stjernstrøm * KONTAKT OS:

Skt. Knuds Vej 11, kld. t.v., 1903 Frederiksberg C, tlf.: 35 43 00 33 * Eget tryk * Støt Schiller Instituttets arbejde:
Medlemskab: 1 år: 500 kr., 6 mdr.: 275 kr., 3 mdr. Intro: 100 kr. * Giro: 564-8408, Homebanking: 1551-5648408

I den aktuelle, strategiske situation ligger betydningen af afsløringen af de kongelige nazi-sympatier imidlertid ikke i hidtil skjulte historiske fakta, men i denne traditions betydning for den politiske offensiv om at benytte den angivelige menneskeskabte klimaforandring som påskud til »afkarboniseringen af verdensøkonomien« – en offensiv, i hvilken det britiske monarki er instrumentalt i hele verden. For, hvis denne klimalobbys mål om, at hele verdens energiforbrug skal bero på såkaldte vedvarende energikilder – og altså eliminere ikke alene kernekraft, men alle fossile energiformer – lykkes, ville det antal mennesker, som herved kunne opretholdes, blive reduceret fra de nuværende omkring syv milliarder til en milliard eller mindre. For der er en direkte relation mellem den i produktionsprocessen anvendte energigennemstrømningstæthed, som er ekstremt ringe i de »vedvarende« energiformer, og så det befolkningspotentiale, der herved kan opretholdes.

Prins Philip er berygtet for sine udtalelser om, at Jorden efter hans mening kun er egnet til en milliard mennesker, og han skrev i sin i 1986 publicerede bog, *Hvis jeg var et dyr*, at han gerne ville genfødes som en dødbrinende virus for således at kunne bidrage til befolkningsreduktionen. Det samme gælder for den af ham grundlagte World Wildlife Fund og mange miljøorganisationer, der i de forgangne årtier har saboteret utallige infrastrukturprojekter i alle dele af verden, og således har forkortet millioner af menneskers liv.

Nu for tiden eskalerer over hele verden en kampagne, der skal være til gavn for etableringen af et verdensdiktatur på den kommende COP21 klimakonference i december, gennem hvilket de forordnede klimamål skal kvæle enhver udvikling i de tidligere såkaldte udviklingslande. Den kendsgerning, at det er lykkedes Hans Joachim Schellnhuber, der insisterer på at blive betegnet som »Commander of the British Empire«, at indskrive sine befolkningsreducerende teser om »verdensøkonomiens store dekarboniseringstransformation« i Pave Frans' seneste encyklika, *Laudato Si*, betyder en stor katastrofe for den katolske kirke, der ikke er set siden inkquisitionens dage.

Prins Philips rådgiver i religions- og klimaspørgsmål, Martin Palmer, der den 21. juli i sin funktion af generalsekretær for »Alliancen for Religioner og Miljøbevarelse« (ARC) var medorganisator af et såkaldt »bevidsthedstopmøde« i Paris som forberedelse til konferencen i december, angreb her den »menneskecentrerede frelselære«. Hermed mener han, at religioner som kristendommen, jødedommen og islam har vanskeligheder ved at forstå, at mennesker ganske enkelt ikke er så vigtige. Der bør, mener han, være en debat mellem repræsentanter for disse religioner for at udrydde den idé, at mennesker repræsenterer noget unikt.

Her træder den menneskeforagtende ideologi frem for dagens lys, som er lige så meget et særkende for den mod »idéerne fra 1789« rettede Konservative Revolution, som for nazisterne og den grønne bevægelse: mennesket skulle blot være et højerestående dyr, og derfor skulle menneskeliv være lige så lidt ukrænkeligt som dyrenes liv; efter behov skulle man også kunne reducere antallet af

mennesker – hvad enten det var heloterne i det antikke Sparta, eller de »unytige spisere« hos nazisterne, eller det netop skulle være seks milliarder mennesker, der må ofres for klimamålene. Allerede Armin Mohler, den tidligere chef for Siemensstiftelsen, beskrev i sin bog af samme navn, at den Konservative Revolution ville vende tilbage til den førkristne Gaia-mytologi, fordi det først var det kristne menneskebillede, der bragte kulturoptimismen med sig, med hvilken menneskehedenes moderne udvikling blev mulig.

Jo hurtigere, hele den historiske sandhed om Det britiske Imperium fører til sammes velfortjente undergang, desto bedre. Et lille, men vigtigt bidrag har den indiske oppositionsparlamentariker Shashi Tharoor netop ydet i en fremragende tale på Oxford-universitetet om Imperiets forbrydelser under dets 200 år lange kolonipolitik i Indien, som i denne periode reducerede Indiens andel af verdensøkonomien fra 23 til 4 % og gennem overlagt forårsagede hungerkatastrofer kostede 15 til 29 millioner indere livet. Således forordnede f.eks. Winston Churchill med overlæg borttransporten af levnedsmidler fra den hungersnødsramte bengalske befolkning, hvilket kostede fire millioner bengalere livet i 1943. Da ansvarsbevidste officerer over for ham påpegede dimensionerne af den tragedie, som hans beslutning ville udløse, svarede Churchill blot: »Hvorfor er Gandhi endnu ikke død?« Samme Churchill sagde i 1937 i Underhuset: »Jeg påstår ikke, at jeg, hvis jeg skulle træffe valget mellem kommunisme og nazisme, ville vælge kommunisme.«

Det britiske monarkis undergang ville have en befriende effekt for hele Europa, men i særdeleshed for Tyskland, for dermed ville kontinuiteten af geopolitiske manipulationer og verdenskrige, der har været ved siden af skedigelsen af Otto von Bismarck og frem til nutiden, og som skærpelsen af nedskæringspolitikken over for Grækenland efter den britiske Dronnings besøg i Berlin, samt sanktionerne imod Rusland, blot er de seneste eksempler på, blive afbrudt.

Lad det være sagt over for hoftjenere af Palmers og Schellnhubers slags: Mennesket er et unikt væsen, hvis ukrænkelige værdighed ligger i dets kreativitet, der adskiller det fra alle dyr. Menneskeheden er den eneste, hidtil kendte, skabende art, hvis evne til hele tiden at opdage nye og mere fremskredne, universelle principper fortsat kan fuldkommengøres uden begrænsning, og stadig bedre vil udforske lovene for universet, der udvikler sig anti-entropisk. Hertil hører især vores galakses og solsystems cykliske virkninger og disses virkninger på klimaet. Og derfor vil, efter det britiske monarkis undergang, hele menneskeheden foretage et gevaldigt, kvalitativt spring fremad!